

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

WETENSCHAPPELIJKE VOORDRACHTEN DOOR NEDERLANDERS IN VLAANDEREN.

Prof. POLAK DANIELS, een der Nederlandsche sprekers, uitgenoodigd om een voordracht te houden op het Eeuwfeest der Kon. Geneesk. Ver. te Gent, maakt er der Redactie van het *Tijdschrift* een verwijt van, dat aan prof. H. BURGER in het nummer van 7 April j.l. gelegenheid geschonken is om een artikel van politieke strekking te plaatsen. Niet ten onrechte voegt hij er aan toe, dat het *Tijdschrift* zich van elken politieken strijd moet vrij houden.

Door noodlottig geworden omstandigheden is dit toch geschied. Moge het aan alle verontruste lezers van het artikel bevrediging geven, dat de Redactie de gegrondheid van de critiek erkent.

T. E. W. FELTKAMP,
Wvd. beh. redacteur.

Het is mij bekend, aan welk een scherpe contrôle een aan de Redactie van dit *Tijdschrift* gericht artikel wordt onderworpen, alvorens tot opneming wordt besloten. Het is dan ook onbegrijpelijk, dat in het nummer van 7 April j.l. een stuk „Wetenschappelijke voordrachten door Nederlanders in Vlaanderen” staat afgedrukt, dat den goeden naam van ons *Tijdschrift* onwaardig is en moet schaden. Het is toch nooit de gewoonte geweest, dat het *Tijdschrift* zich in een strijd van partij-politiek mengt. Dit zou reeds op zichzelf hoogst ongepast zijn. Des te erger is dit, wanneer dit een buitenlandsche quaestie geldt.

Wellicht zou ik mij daar in een ander geval niet actief mee hebben bemoeid, doch het onderstaande moge onzen lezers duidelijk maken, dat het in het onderhavige geval mijn plicht is, dit thans wel te doen.

Gestreefd door de uitnoodiging om als spreker op het Eeuwfeest der „Société de Médecine de Gand” op te treden, heb ik, nadat ik BURGER's artikel had gelezen, telegraphisch aan dr. DE BERSAQUES bericht, deze uitnoodiging gaarne aan te nemen. Nu eerst recht gevoel ik de behoefte te toonen, dat ik mij onder de Nederlanders schaar, die zich niet onbescheiden met den taalstrijd in België bemoeien. Ik geloof niet, dat menschen als BURGER onzen Vlaamschen vrienden met een zoo militant optreden eenigen goeden dienst bewijzen. Integendeel, ik acht dat een grove fout. BURGER en ik zijn door verwantschap onderling verbonden. Het zijn dan ook ernstige redenen, die mij dwingen dit hier neer te schrijven.

Toen dr. DE BERSAQUES als secretaris der Koninklijke Geneeskundige Vereeniging te Gent mij op 27 Maart uitnoodigde om op het Eeuwfeest dier Vereeniging een wetenschappelijke voordracht te komen houden, wendde ik mij telephonisch, vol vertrouwen, tot BURGER, om van hem, die in België bekend is, te weten te komen, wat voor soort Vereeniging de genoemde was en of dr. DE BERSAQUES hem bekend was, Van het bestaan der Vereeniging wist hij niets af. Over dr. DE BERSAQUES vertelde hij, wat hij in de 2de alinea van zijn artikel neerschrijft. Dit laatste, de particuliere aangelegenheden van dr. DE BERSAQUES, gingen mij niets aan; ik wilde de informatie naar doel en streven der Vereeniging afwachten. BURGER vroeg mij, welk gedrukt hoofd boven den uitnoodigingsbrief stond; ik antwoordde „geen, wel een geschreven hoofd: Koninklijke Geneeskundige Vereeniging, wat mij persoonlijk verwonderd had.”

Dinsdag 3 April ontving ik 's avonds een briefje van BURGER, mij berichtende, dat hij over de zaak — nota bene *MIJN* zaak — een stuk aan de Redactie van het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* had gezonden, zonder mij den inhoud daarvan

mede te deelen, doch waarin mijn naam, noch die van den Vlaamschen vriend, die hem de inlichtingen gezonden had, genoemd werd!! Intusschen had ik op 2 April een bezoek van dr. DE BERSAQUES gehad ten einde mij een mondelinge toelichting over de bedoelde spreekbeurt en den aard zijner Vereeniging te geven. Behalve mij zouden ook als sprekers optreden: een Belg uit Antwerpen, een Franschman uit Lyon, een Zwitser uit Basel. Ik zou in het Nederlandsch spreken en beloofde binnen 14 dagen uitsluitel te zullen geven.

Zooals mij nu uit verscheiden informaties gebleken is, is dit het oudste Medische gezelschap in België, leden zijn vele medici in België, die tevens lid der jongere Vlaamsche genootschappen zijn. Beiden leven in goede verstandhouding met elkaar.

En nu verschijnt BURGER's artikel, waarin hij een omschrijving meedeelt van het doel, dat hij DE BERSAQUES toeschrijft na te streven en van de geheimzinnige drijfveeren, die de Vereeniging zou hebben om Nederlanders uit te noodigen. Dit dwingt mij tegenover die Vereeniging en tegenover dr. DE BERSAQUES om mij hier bekend te maken als dengene, die vol vertrouwen tot BURGER de eenvoudige vraag om inlichtingen heeft gericht en daardoor argeloos aan BURGER materiaal verschaft om zijn afschuwelijke verdachtmakingen neer te schrijven, en zijn politieke bemoeizucht bot te vieren. Dat deze verdachtmakingen door inblazingen van Vlaamsche zijde gegroeid zijn, spreekt van zelf.

Ik acht het verkeerd om in het *Tijdschrift* over een politieken strijd te schrijven. Maar nu het artikel van BURGER werd opgenomen, acht ik mij verplicht den heer DE BERSAQUES en zijn vrienden op de hoogte te brengen van de wijze, waarop BURGER een verzoek van mij om gegevens gebruikte en mij daar geen voorkennis van gaf.

Dat de Redactie van ons *Tijdschrift* hier niet tijdig heeft ingegrepen, valt in hooge mate te betreuren.

L. POLAK DANIELS.

Groningen, 8 April 1934.

AFSCHEURING VAN DEN TROCHANTER MAJOR DOOR SPIERWERKING.

Naar aanleiding van bovengenoemde belangwekkende mededeeling van dr. A. KUMMER in dit *Tijdschrift* van 24 Maart, zou ik het volgende willen opmerken.

Prof. SCHÖNBAUER schrijft in het handboek „*Die Chirurgie*” enkele woorden over deze afwijking, onder andere „Die Therapie sucht den Glutaeus max., *der die Diskokation bewirkt*, zu entlasten.” Dat „*der die Dislokation bewirkt*” is onjuist. Maar ook de redeneering, hiermede in onrechte tegenstelling, die dr. KUMMER volgt ter verklaring der door hem waargenomen verschijnselen, kan slechts gedeeltelijk juist zijn.

Bij afscheuring van den trochanter major worden de twee eenige zuivere en krachtige abductoren (M. glutaeus med. en min.) buiten werking gesteld, met de aan den trochanter major aanhechtende hulp-abductoren, die echter grootendeels buitenwaartsrotatoren zijn. Als eenige hulpabductoren blijven dan nog over de M. glutaeus max. en de M. tensor fasciae latae. Deze zijn uitsluitend met hun het hoogst liggende vezels tot abductie in staat. Die abduceerende kracht kan dan ook niet voldoende zijn om het been in abductie te brengen, noch te houden, tenzij misschien bij een liggenden patiënt.

Bij een staanden patiënt moet de abductie van het been, of juist, de lage stand van het bekken, aan de getroffen zijde voor het grootste gedeelte toegeschreven worden aan een *adductiestand* van den niet getroffen kant; in zekeren zin een passieve abductie van den getroffen kant, doordat de gezonde heup het bekken aan de getroffen zijde moedwillig laat zakken.

Daarom ook is de patiënt van dr. KUMMER *gedwongen* het linker been bij het loopen over den grond te *sleepen*. Hij *kan* het niet optillen, omdat dan de abductiestand van het linker been niet bewaard kan blijven. Wanneer de M. glutaeus max. en de M. tensor fasciae later wel in staat waren tot abductie op eigen kracht, dan was het sleepen over den grond niet noodig. Nu echter moet de patiënt voor het been